

พระราชบัญญัติ

การจ้างเรือและบุริมสิทธิทางทะเล (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจ้างเรือและบุริมสิทธิทางทะเล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจ้างเรือและบุริมสิทธิทางทะเล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “เรือที่อยู่ระหว่างการต่อ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เรือ” และคำว่า “นายเรือ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการจ้างเรือและบุริมสิทธิทางทะเล พ.ศ. ๒๕๓๗

“เรือที่อยู่ระหว่างการต่อ” หมายความว่า เรือที่อยู่ในระหว่างการต่อ ซึ่งเมื่อต่อเสร็จแล้วจะมี สภาพเป็นเรือตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๔ การทำสัญญาและจดทะเบียนจ้างเรือ ที่อยู่ระหว่างการต่อ มาตรา ๒๑/๑ มาตรา ๒๑/๒ มาตรา ๒๑/๓ และมาตรา ๒๑/๔ ของหมวด ๑ การจ้างเรือ แห่งพระราชบัญญัติการจ้างเรือและบุริมสิทธิทางทะเล พ.ศ. ๒๕๓๗

“ส่วนที่ ๔

การทำสัญญาและจดทะเบียนจำนองเรือที่อยู่ระหว่างการต่อ

มาตรา ๒๑/๑ เรือที่อยู่ระหว่างการต่อที่จะจำนองได้ต้องเป็นเรือที่เมื่อต่อเสร็จแล้วสามารถทำสัญญาและจดทะเบียนจำนองเรือตามส่วนที่ ๒ ได้

มาตรา ๒๑/๒ สัญญาจำนองเรือที่อยู่ระหว่างการต่อต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

สัญญาจำนองตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลต่อไปเมื่อเรือได้ต่อเสร็จแล้วด้วย

มาตรา ๒๑/๓ การจำนองเรือที่อยู่ระหว่างการต่อให้ครอบคลุมไปถึงสัมภาระ เครื่องยนต์และอุปกรณ์ประจำเรือที่ได้นำมาประกอบหรือติดตั้งในเรือที่อยู่ระหว่างการต่อด้วย

มาตรา ๒๑/๔ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการจำนองเรือในหมวดนี้ และอัตราค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนจำนองเรือมาใช้ในการจำนองเรือที่อยู่ระหว่างการต่อโดยอนุโลม”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการจ้างเรือและบุริมสิทธิทางทะเล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับกับการจ้างเรือและกำหนดบุริมสิทธิทางทะเลสำหรับเรือเดินทะเล กำหนดให้เฉพาะเรือที่ต่อแล้วเสร็จเท่านั้นที่สามารถนำมาจดทะเบียนจ้างเป็นหลักประกันการชำระหนี้ได้ ซึ่งไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้สามารถนำเรือที่อยู่ระหว่างการต่อเป็นหลักประกันการชำระหนี้แก่ผู้ให้สินเชื่อได้ตามกฎหมาย ดังนั้น เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้เจ้าของเรือสามารถจัดหาเรือและพัฒนาธุรกิจการเดินเรือของตนเองได้ อันเป็นการส่งเสริมกิจการต่อเรือและธุรกิจพาณิชย์นาวีของประเทศ สมควรกำหนดให้เจ้าของเรือสามารถนำเรือที่อยู่ระหว่างการต่อมาทำสัญญาและจดทะเบียนจ้างเพื่อเป็นหลักประกันการชำระหนี้แก่ผู้ให้สินเชื่อได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้